

skal beskattes særskilt hos hende. En hustrus egenpension i henhold til en sædvanlig pensionsordning med en arbejdsgiver foreslås ligeledes medtaget under særbeskatningen; herunder falder også hustruens egenpension fra staten eller andre offentlige myndigheder. Derimod har man ikke medtaget udbetalinger fra private renteforsikringer m.v. uden arbejdsgiverbidrag. Ydelser, der udbetales i henhold til private indekstraktater eller renteforsikringer uden arbejdsgiverbidrag, falder således uden for særbeskatningsreglen, selv om de er tegnet af hustruen i pensionsøjemed (selvpensionering).

Den foreslåede begrænsning af pensionsbegrebet hænger sammen med, at det efter de gældende regler i renteforsikringsloven (lovbekendtgørelse nr. 376 af 30. december 1964) kun er muligt at give en klar definition af, hvad der skal forstås ved „egenpension“, når der er tale om en pensionsordning, hvortil der ydes eller har været ydet bidrag fra en arbejdsgiver. Når man er uden for pensionsordninger i arbejdsforhold, tillægger loven det ingen betydning, om en renteforsikring er tegnet i pensionsøjemed eller ikke, og loven indeholder derfor ikke noget kriterium, som er egnet til at udskille en bestemt kategori af renteforsikringer, der kan sidestilles med egenpension.

På den anden side er særskilt beskatning af egenpension efter forslaget ikke betinget af, at vedkommende arbejdsgiver har bidraget til pensionsordningen i hele præmiebetalings- eller bidragsperioden. Dette hænger sammen med, at det ofte forekommer, at lønmodtagere, der er indtrådt i en pensionsordning med en arbejdsgiver, viderefører denne pensionsordning for egen regning efter ansættelsesforholdets ophør — hvilket bl. a. er hjemlet i vedtægterne for en række pensionskasser — eller omvendt medbringer en privat tegnet renteforsikring ved deres indtrædelse i en pensionsordning med en arbejdsgiver, således at vedkommende pensionsordning kommer til at fremtræde som en blanding af en privat renteforsikring og en pensionsordning i arbejdsforhold. Da det ville være upraktisk, om der skulle foretages en opdeling af udbetalingerne fra en sådan pensionsordning med den virkning, at en del af udbetalingerne skulle beskattes hos manden, er reglen om egenpension udformet således, at udbetalinger fra en pensionsforsikring m. v., der har været led i en pensionsordning med en arbejdsgiver, beskattes samlet hos hustruen, selv om arbejdsgiveren kun har bidraget til ordningen i en del af indbetalingsperioden.

Med hensyn til beskatning af invaliderente bemærkes, at særskilt beskatning af udbetalinger fra en invaliderenteforsikring ikke — således som

egenpension — foreslås betinget af, at sådan forsikring er tegnet med arbejdsgiverbidrag, og heller ikke af, at hustruen har selv erhverv. Dette skyldes dels, at invaliderente praktisk taget altid vil træde i stedet for en erhvervs- eller arbejdsindtægt, dels at invalidepension er medtaget under særbeskatningsområdet uafhængig af, om hustruen tidligere har haft erhverv.

Invalidepension træder typisk i stedet for arbejdsindtægt, og man har derfor ment det rigtigst, at også hustruens invalidepension medtages under særbeskatningen. Ifølge forslaget skal det dog kun gælde, når det alene er hustruen, der får invalidepension. Såfremt manden også får invalide- eller folkepension, får ægtefællerne ifølge bestemmelserne i lov om invalide- og folkepension (lovbekendtgørelse nr. 268 af 26. august 1964) et pensionsbeløb (grundbeløbet) under ét; i disse tilfælde foreslås det, at hele det samlede pensionsbeløb skal beskattes hos manden.

De særlige tillæg til pensionen, som kan ydes på grund af hustruens invaliditet, er indkomstskattefri i henhold til bestemmelsen i ligningslovens § 7, i, der ikke foreslås ændret.

Folkepension skal ifølge forslaget altid beskattes hos manden. Det gælder ikke blot, når begge ægtefællerne får folkepension, men også når det kun er hustruen, der får den. Når en hustru, der indtil sit 67. år har haft invalidepension, går over til at få folkepension, fordi hun fylder 67 år, skal hendes folkepension ligeledes beskattes hos manden.

Til § 5.

De gældende regler om beskatning af børn findes i ligningslovens § 26, jfr. statsskattelovens § 15, hvorefter hjemmeværende børn skal ansættes selvstændigt til indkomst- og formueskat, såfremt de enten er fyldt 18 år eller selv har oppebåret indtægter over en vis størrelse og hidrørende fra bestemte indkomstkilder. I andre tilfælde sam- beskattes barnet med familieoverhovedet.

Forslagets §§ 5 og 14 har i det store og hele opretholdt ligningslovens regler om beskatning af børn. Under hensyn til de samtidig foreslåede regler om særskilt beskatning af visse hustruindtægter, er det dog i § 5, stk. 1, udtrykkeligt anført, at såfremt barnet er hjemmeværende hos et ægtepar, anses ægtemanden for familieoverhoved, således at barnet altså skal sambeskattes med ham, selv om hustruen skal særskilt beskattes af f. eks. en lønindtægt.

Ved bedømmelsen af, om et barn ved den foreløbige beskatning skal beskattes sammen med familieoverhovedet eller selvstændigt, må man i